

Anna Milewska

Katedra Polityki Agrarnej i Marketingu
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Karolina E. Maciejczak

Biuro Rachunkowe Rachmistrzowie
ul. Puławska 5/4, 02-515 Warszawa

Zarządzanie daninami publicznymi w przedsiębiorstwie na przykładzie podmiotu BETA – wybrane aspekty

Wstęp

Realizacja określonych funkcji państwa wymusza nakładanie na określone podmioty „danin publicznych”. Cechą wspólną danin jest przymus realizacji świadczenia przez określony podmiot. Wraz z rozwojem funkcji państwa wprowadzano zmiany zarówno ilościowe, jak i rodzajowe danin. Daniny mają zróżnicowany charakter oraz są różnie definiowane. W Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r.¹ zostały wymienione podatki i inne daniny publiczne. Ordynacja podatkowa² traktuje o podatkach, opłatach i niepodatkowych należnościach budżetowych. W ustawie o finansach publicznych³ zaprezentowano natomiast dochody publiczne, które obejmują daniny publiczne (czyli podatki oraz inne świadczenia pieniężne), a także pozostałe dochody (w tym opłaty). W literaturze przedmiotu obowiązkowe obciążenia finansowe ze względu na ich charakter czy skalę pobrania dzieli się na⁴:

- podatki,
- składki,
- opłaty,
- parapodatki.

¹Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (DzU 1997, Nr 78, poz. 483), Rozdział X, art. 217.

²Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r., Ordynacja podatkowa (DzU 2005, Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), art. 3.

³Ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (DzU 1998, Nr 155, poz. 1014 z późn. zm.), art. 3.

⁴Poszwa M. (red.), Rozliczenia podatkowe przedsiębiorcy, Oficyna Ekonomiczna, Kraków 2005, s. 11.

Aby należycie wywiązywać się m.in. z obowiązków podatkowych, niezbędna jest wobec powyższego znajomość zasad funkcjonowania określonych obciążeń. Ich poziom oraz stopień komplikacji zależy jednak od cech danego przedsiębiorstwa, m.in. od skali prowadzonej działalności czy jej specyfiki. Złożona konstrukcja systemu danin publicznych stwarza istotne ryzyko dla prowadzonej działalności. Brak rozpoznania obowiązku podatkowego czy niewłaściwe ustalenie jego wysokości może w istotny sposób wpływać na poziom opłacalności działania, a także być przyczyną nieprawidłowości rozliczeń z sektorem publicznym.

Niezwykle ważne jest zatem włączenie w proces decyzyjny aspektów podatkowych. Ustawodawca w wielu wariantach pozostawił bowiem podatnikom możliwość wyboru. Przedsiębiorcy mają więc możliwość, postępując zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi, kształtować poziom obciążeń podatkowych. Dzięki prawom wyboru zawartym w przepisach podatkowych możliwe jest zmniejszenie poziomu obciążeń bądź przesuwanie podatku na kolejne lata obrotowe. Zarządzanie podatkami może odbywać się na płaszczyźnie decyzji strategicznych, np. dotyczących wyboru formy opodatkowania czy wyboru siedziby firmy. Podatnicy mają możliwość podejmowania działań optymalizacyjnych, ukierunkowanych na zmniejszanie zobowiązań z tytułu danin publicznych, także w przypadku decyzji bieżących. Możliwe jest kształtowanie kosztów na pożądanym poziomie m.in. dzięki prawom wyboru dotyczącym przyjętej metody amortyzacji. Dzięki zastosowaniu dostępnych ulg i odliczeń od dochodu zmniejszeniu ulega podstawa opodatkowania podatkiem dochodowym. Także w zakresie podatku od towarów i usług VAT możliwe jest odsunięcie w czasie momentu zapłaty podatku dzięki zastosowaniu kwartalnej metody rozliczeń. Przyjęcie określonej metody optymalizacji zależy jednak od indywidualnej sytuacji przedsiębiorstwa.

Celem głównym artykułu było przedstawienie poziomu oraz struktury zobowiązań publicznoprawnych firmy BETA oraz ukazanie możliwości kształtowania zobowiązań podatkowych przedsiębiorstwa na przykładzie podatku dochodowego od osób prawnych.

W ramach optymalizacji podatku dochodowego od osób prawnych dokonano m.in. prezentacji wariantów amortyzacji środków trwałych przy zastosowaniu dostępnych metod.

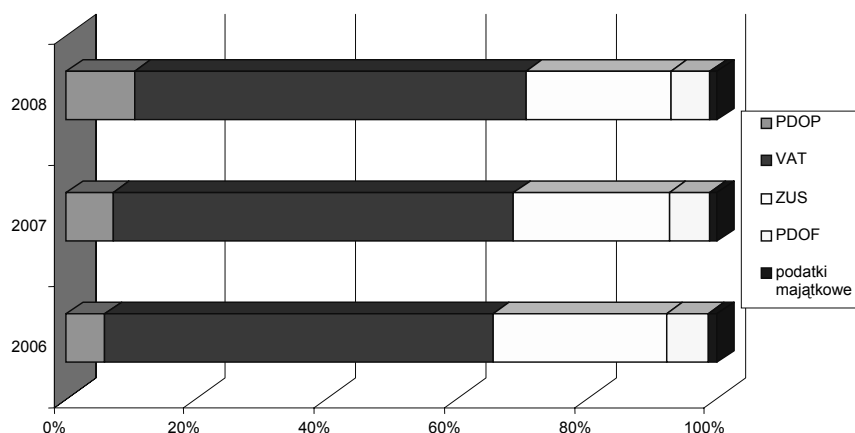
Dobór obiektu do badań był doborem celowym. Wszystkie dane, którymi posłużono się w artykule, są danymi uzyskanymi z finansowej dokumentacji przedsiębiorstwa. Jednakże zarząd tego podmiotu udostępnił dokumentację do badań pod warunkiem dotrzymania klauzuli anonimowości, dlatego też w artykule nie będzie użyta nazwa własna.

Część badawcza została opracowana na podstawie dokumentów wewnętrznych firmy (w tym dokumentacji podatkowej) oraz sprawozdań finansowych jednostki. Analizą objęto lata 2006–2008. W artykule wykorzystano dane finansowe pochodzące z bilansu, rachunku zysków i strat oraz informacji dodatkowej. Obok metod opisowych zastosowano także analizę statystyczną i metodę graficznej ilustracji danych.

Obciążenia publicznoprawne firmy BETA w latach 2006–2008

Firma BETA, w związku z prowadzoną działalnością, ma obowiązek realizacji wielu danin publicznych. Dochód spółki podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych (stawka tego podatku w latach 2006–2008 wynosiła 19%). Przedsiębiorstwo zajmuje się głównie sprzedażą materiałów budowlanych i wykończeniowych. Sprzedaż krajowa firmy jest opodatkowana podatkiem od towarów i usług VAT w wysokości 22%. Firma jest zobowiązana wpłacać do urzędu skarbowego nadwyżkę podatku należnego (obliczonego od sprzedaży) nad naliczonym (zawartym w cenach nabywanych towarów, materiałów itp.). Strukturę zobowiązań publicznoprawnych firmy BETA w latach 2006–2008 przedstawiono na wykresie 1.

Przedsiębiorstwo musi liczyć się także z obciążeniami publicznoprawnymi związanymi z zatrudnianiem pracowników. Spółka, jako płatnik składek ZUS, ma obowiązek naliczyć i odprowadzić na konta odpowiednich funduszy składki

Wykres 1

Struktura zobowiązań publicznoprawnych firmy BETA w latach 2006–2008

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych księgowych firmy.

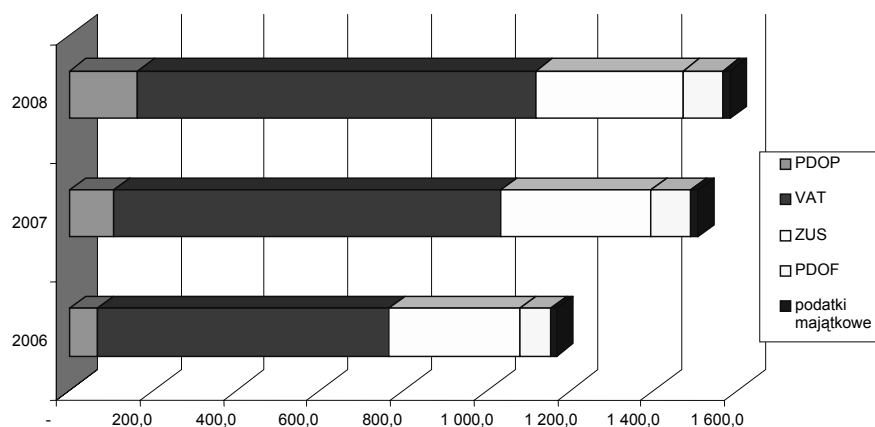
na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz na fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych. Ponadto, na firmie spoczywa obowiązek obliczenia i odprowadzenia do urzędu skarbowego zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych.

Majątek przedsiębiorstwa jest opodatkowany podatkami obciążającymi wybrane składniki majątkowe (podatek od nieruchomości, podatek od środków transportowych), jak też podatkiem obciążającym obrót majątkiem (podatek od czynności cywilnoprawnych).

W strukturze zobowiązań publicznoprawnych firmy BETA w latach 2006–2008 główną pozycję zajmowały zobowiązania z tytułu podatku od towarów i usług VAT (nadwyżka VAT należnego nad VAT naliczonym stanowiła około 60% zobowiązań publicznoprawnych przedsiębiorstwa). Znaczną część zobowiązań stanowiły składki podlegające wpłacie do ZUS (zarówno finansowane przez pracowników, jak i przez zakład pracy). W 2006 roku ich udział wynosił 26,7% zobowiązań publicznoprawnych firmy, a w 2008 roku zmniejszył się o 4,42 pkt. proc. Zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, które firma zobowiązana była odprowadzać do Urzędu Skarbowego, stanowiły około 6% ogółu zobowiązań. W latach 2006–2008 zwiększał się udział zobowiązań z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych (wzrost o 4,5 pkt. proc.). W 2006 roku zobowiązanie z tytułu CIT stanowiło 5,9% zobowiązań publicznoprawnych firmy, a w 2008 roku już 10,4%. Podatki majątkowe w analizowanym okresie stanowiły natomiast około 1,4–1% zobowiązań podatkowych jednostki.

Wraz z poprawą wyników finansowych firmy wzrasta jej obciążenie z tytułu zobowiązań publicznoprawnych. W analizowanym okresie suma bilansowa firmy zwiększyła się o 20%, generowane przychody były wyższe o ok. 36%, koszty o około 32%. Wypracowany przez firmę zysk w 2008 roku był ponaddwukrotnie wyższy niż na początku analizowanego okresu. Proporcjonalnie wzrastał poziom obciążeń publicznoprawnych jednostki (wykres 2). W 2008 roku zobowiązania publicznoprawne firmy BETA były o 35% wyższe niż w 2006 roku. Największa dynamika zmian charakteryzowała zobowiązania z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, które wzrosły ponaddwukrotnie.

Najbardziej znaczący jest jednak wzrost zobowiązań z tytułu podatku VAT, który stanowi główną pozycję w strukturze zobowiązań podatkowych jednostki. Najmniejsza dynamika zmian charakteryzowała podatki majątkowe. Firma posiadała grunty, co pociągało za sobą obowiązek opłacania podatku tej nieruchomości. Stawki podatku od nieruchomości w gminie, na terenie której zlokalizowana była nieruchomość, w latach 2006–2008 nie uległy zmianie, wobec tego wysokość zobowiązań z tytułu podatku od nieruchomości również nie uległa zmianie. Kolejnym podatkiem lokalnym, jaki musi uiszczać przedsiębiorstwo, jest podatek od środków transportu. W poszczególnych latach zmieniał się po-

Wykres 2

Poziom zobowiązań publicznych firmy BETA w latach 2006–2008 (w tys. zł)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych księgowych firmy.

ziom zobowiązań z tytułu tego podatku, miało to jednak marginalny wpływ na poziom zobowiązań podatkowych przedsiębiorstwa.

Analizując poziom zobowiązań publicznych jednostki, należy rozpatryć także poziom płynności finansowej przedsiębiorstwa. Płynność finansowa jest najczęściej definiowana jako zdolność do terminowego regulowania bieżących zobowiązań⁵. Poziom wskaźnika płynności ogólnej (liczonego jako stosunek aktywów krótkoterminowych do zobowiązań krótkoterminowych) charakteryzuje tendencja spadkowa. Ma to związek ze spadkiem poziomu należności krótkoterminowych oraz ze spadkiem poziomu zapasów. W latach 2006–2008 nastąpił natomiast dynamiczny wzrost środków na rachunkach bieżących firmy. Zaowocowało to wzrostem wartości wskaźnika natychmiastowej płynności⁶ – z 1,2 w 2006 roku, do 1,7 w 2008 roku. Sytuacja ta oznacza, że firma mogła bez problemu regulować bieżące zobowiązania, w tym zobowiązania publicznoprawne.

Wskaźniki płynności w firmie BETA przyjmują bardzo wysokie wartości (tab. 1). Dla porównania wartość wskaźnika natychmiastowej płynności dla przedsiębiorstw prywatnych zatrudniających od 10 do 49 osób wynosiła w 2006 roku średnio 0,29⁷. W 2008 roku wartość tego wskaźnika wzrosła do

⁵Sierpińska M., Jachna T., Ocena przedsiębiorstw według standardów światowych, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2005, s. 145.

⁶Wskaźnik natychmiastowej płynności = (środki pieniężne i inne aktywa pieniężne)/zobowiązania krótkoterminowe.

⁷Wyniki finansowe podmiotów gospodarczych I–XII 2006 r., GUS, Warszawa 2007, tabela 12, s. 58.

Tabela 1

Wskaźniki płynności firmy BETA w latach 2006–2008

Lp.	Wyszczególnienie	ROK		
		2006	2007	2008
1.	Wskaźnik płynności ogólnej	5,12	4,61	3,80
2.	Wskaźnik płynności przyspieszonej	3,32	3,22	2,90
3.	Wskaźnik natychmiastowej płynności	1,20	1,79	1,70

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań finansowych firmy.

0,33⁸. Firma ma wprawdzie możliwość zawierania szybkich, natychmiastowych transakcji, nie ma problemu z realizacją bieżących zobowiązań, jednak wysoki poziom środków pieniężnych powoduje powstanie kosztów utraconych możliwości. Gotówka stanowi bowiem kapitał niepracujący. Dopiero zaangażowanie gotówki w określony projekt inwestycyjny pozwala osiągać określone dochody. Wysoki poziom płynności nie oznacza, że przedsiębiorstwo nie musi monitorować swoich zobowiązań. Należy podejmować działania zmierzające do efektywnego ulokowania nadwyżki środków pieniężnych (realizacja nowej inwestycji). Ważna jest także optymalizacja zobowiązań jednostki, aby zapobiegać nadmieremu wpływowi środków pieniężnych.

Decyzje wpływające na poziom zobowiązań z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych

Firma rozlicza podatek dochodowy w uproszczonej formie. Dzięki temu nie ma obowiązku sporządzania comiesięcznych deklaracji, sporządza tylko deklaracje roczne CIT-8. Przedsiębiorstwo to opłaca miesięczne zaliczki w wysokości 1/12 podatku należnego, który został wykazany w zeznaniu rocznym złożonym w roku poprzedzającym dany rok podatkowy (czyli w 2008 roku wpłacała zaliczki na podatek dochodowy w wysokości 1/12 podatku wykazanego w deklaracji CIT-8 za 2006 rok). Po zakończeniu roku firma dokonuje obliczenia faktycznego podatku dochodowego, jaki jest należny za dany rok podatkowy, natomiast różnicę między obliczonym zobowiązaniem a sumą zapłaconych zaliczek wpłaca do urzędu skarbowego po złożeniu zeznania.

Jeśli na koniec roku podatek należny wykazany w zeznaniu rocznym jest niższy od sumy zapłaconych zaliczek, powstaje nadpłata podatku podlegająca zwrotowi. Sytuacja taka wystąpiła w pierwszym z analizowanych lat (tab. 2).

⁸Wyniki finansowe podmiotów gospodarczych I – XII 2008 r., GUS, Warszawa 2009, s. 13.

W 2006 roku wpłacone przez firmę zaliczki były ponaddwukrotnie wyższe od ustalonego podatku, dzięki czemu firma uzyskała zwrot podatku w wysokości około 70 tys. zł. W kolejnych latach jednak zaliczki wpłacane w ciągu roku nie pokrywały obliczonego podatku należnego nawet w 50%, co wiązało się z koniecznością wysokich dopłat do podatku. W 2007 roku podatek dochodowy zwiększył się o blisko 58% w stosunku do 2006 roku, suma wpłaconych zaliczek była natomiast o ponad 70% niższa niż przed rokiem. W efekcie zobowiązanie z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych było dwukrotnie wyższe. W ostatnim z analizowanych lat podatek dochodowy w firmie wyniósł 165,3 tys. zł, czyli ponad 140% więcej niż na początku analizowanego okresu. Firma w 2008 roku wpłaciła zaliczki obliczone na podstawie kwoty podatku za 2006 rok, w związku z czym wysokość podatku, jaki zobowiązana była dopłacić do właściwego Urzędu Skarbowego, była o 41 pkt. proc. wyższa niż w 2007 roku.

Tabela 2

Podatek dochodowy od osób prawnych w firmie BETA w latach 2006–2008 (w tys. zł)

Wyszczególnienie	Lata			Dynamika	
	2006	2007	2008	2007/2006	2008/2006
Przychody bilansowe	9 086,7	10 822,9	12 670,7	119,11	139,44
Przychody niepodlegające opodatkowaniu	66,4	233,9	132,4	352,26	199,40
Przychody z lat ubiegłych podlegające opodatkowaniu		–	64,0		
Przychody do opodatkowania	9 020,3	10 589,0	12 602,3	117,39	139,71
Koszty bilansowe	8 678,8	10 355,5	11 751,1	119,32	135,40
Koszty niestanowiące kosztów uzyskania przychodów (nkup)	324,1	681,9	521,4	210,40	160,88
Koszty z lat ubiegłych doliczane do kosztów podatkowych	266,2	282,4	406,2	106,09	152,59
Koszty stanowiące koszty uzyskania przychodów	8 620,9	9 956,0	11 635,9	115,49	134,97
Dochód	399,4	633,0	966,4	158,49	241,96
Odliczenia od dochodu	37,8	63,3	96,6	167,46	255,56
Podstawa opodatkowania	361,6	569,7	869,8	157,55	240,54
Podatek dochodowy	68,7	108,2	165,3	157,55	240,54
Wpłacone zaliczki	138,6	40,9	69,0	29,51	49,78
Podatek do dopłaty	–69,9	67,3	96,3	196,34	237,71

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań finansowych firmy.

Wybór uproszczonej formy rozliczania zaliczek na podatek dochodowy stanowi jeden z elementów optymalizacji zobowiązań podatkowych w przedsiębiorstwie BETA. Zaletą takiego rozwiązania jest minimalizowanie ryzyka podatkowego, związanego z potencjalnymi nieprawidłowościami w wykazywaniu dochodu w ciągu roku⁹. Organ podatkowy nie może określić zaległości podatkowych z tytułu poszczególnych zaliczek, gdyż ich wysokość nie jest zależna od faktycznie osiągniętego dochodu. W firmie BETA dokonuje się obliczenia właściwej wysokości podatku należnego za cały rok, niezależnie od tego, co dzieje się w ciągu roku. Odprowadzanie zaliczek na podatek dochodowy w uproszczonej formie przynosi korzyści także w postaci przesunięcia w czasie terminu zapłaty podatku. Firma przez dłuższy okres może dysponować środkami, które w zasadzie należą do budżetu państwa.

Wzrostu obciążeń z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych nie można rozpatrywać jedynie z punktu widzenia poprawy wyników finansowych firmy. Wynik finansowy brutto nie jest tożsamy z podstawą do opodatkowania. W firmie ponoszone są wydatki, które nie mogą być zaliczone do kosztów podatkowych, a także występują zdarzenia, co do których moment przypisania do kosztów czy przychodów jest różny dla księgowości i przepisów podatkowych.

W analizowanym okresie w firmie BETA zwiększył się poziom przychodów niepodlegających opodatkowaniu. W 2008 roku w porównaniu z 2006 rokiem był o 99,4% wyższy. Firma prowadzi rozrachunki z podmiotami zagranicznymi w walucie euro. Na koniec roku jest zobowiązana wycenić należności oraz zobowiązania wyrażone w walucie obcej według kursu średniego NBP danej waluty na ostatni dzień danego roku. Jeżeli kurs euro na dzień 31 grudnia jest wyższy niż w dniu powstania należności czy zobowiązania, to w przypadku należności powstaną przychody finansowe, a w przypadku zobowiązań – koszty finansowe. Naliczone memoriałowo różnice kursowe nie stanowią jednak przychodów ani kosztów podatkowych, stają się nimi dopiero w roku ich faktycznej spłaty. W 2008 roku do przychodów podatkowych doliczono 64 tys. zł. Były to właśnie przychody z tytułu naliczonych w 2007 roku różnic kursowych, które zostały zrealizowane w 2008 roku (dokonano spłaty zobowiązań/wpłynęła zapłata należności).

W analizowanym okresie nastąpił także wzrost kosztów, które nie stanowią kosztów podatkowych. Wśród kosztów tych znajdują się m.in. odsetki budżetowe, odpisane należności, udzielone darowizny, wydatki na cele reprezentacyjne, a także amortyzacja i wartość polis niestanowiące kosztów uzyskania przycho-

⁹Dymek M., Optymalizacja podatkowa, czyli jak oszczędzać na podatku dochodowym od osób prawnych, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, Gdańsk 2006, s. 135.

dów¹⁰. Ponad 50% kosztów niestanowiących kosztów uzyskania przychodów w danym roku jest jednak zaliczane do kosztów podatkowych w roku ich faktycznej zapłaty, tzw. kasowo. Wśród kosztów z lat ubiegłych doliczanych do kosztów podatkowych główną pozycję stanowią wykorzystane rezerwy na koszty, zrealizowane ujemne różnice kursowe, a także wypłacone premie, wynagrodzenia i związane z nimi składki ZUS, które zostały naliczone w poprzednim roku (wynagrodzenia za grudzień wypłacone w styczniu następnego roku).

Firma może podejmować działania mające na celu optymalizację zobowiązań z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, wykorzystując możliwości wyboru ustanowione w prawie podatkowym. Jednym z takich zabiegów jest decyzja co do momentu wypłaty wynagrodzeń za grudzień – tzn., czy dokonać wypłaty jeszcze w grudniu, pomniejszając tym samym wynik finansowy, czy przenieść koszty wynagrodzeń na kolejny rok.

Specyfika odliczeń od dochodu – darowizny

Innym rozwiązaniem optymalizacyjnym jest wykorzystanie możliwych odliczeń od dochodu. Mimo że darowizny nie stanowią kosztów uzyskania przychodu, firma może odliczyć je od dochodu¹¹, suma odliczeń nie może jednak przekroczyć 10% dochodu. W 2006 roku firma BETA przekazała na rzecz organizacji pożytku publicznego 37,8 tys. zł i miała prawo pomniejszyć dochód o całą wartość darowizny. W 2007 roku firma przekazała darowizny na łączną sumę 183,1 tys. zł. Dochód wyniósł 633 tys. zł, możliwe więc było odliczenie jedynie 63,3 tys. zł. W 2008 roku firma odliczyła od dochodu darowizny w wysokości nieprzekraczającej 10% dochodu, czyli 96,6 tys. zł, natomiast w rzeczywistości przekazała na rzecz organizacji pożytku publicznego darowizny o łącznej wartości 144,6 tys. zł. W trakcie roku trudno jest jednoznacznie określić poziom dochodu, działanie takie byłoby także dość pracochłonne. Należy jednak pamiętać, że istnieją darowizny, co do których przysługuje prawo do odliczenia bez limitu – dotyczy to darowizn przekazanych na działalność charytatywno-opiekuńczą kościelnych osób prawnych. Prawo to nie zostało ustanowione

¹⁰Odpisy amortyzacyjne w części ustalonej od wartości początkowej samochodu osobowego przewyższającej równowartość 20 000 euro (zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o pdop) oraz składki na ubezpieczenie samochodu osobowego w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej samej proporcji jak dla celów amortyzacji (art. 16 ust. 1 pkt. 49 ustawy o pdop).

¹¹Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym..., op.cit., art. 18 ust. 1, pkt 1 i 7.

w ustawie o podatku dochodowym a wynika z ustaw o stosunku Państwa do poszczególnych kościołów¹².

Firma musi zadbać także o należyte udokumentowanie przekazanych darowizn, aby działanie to nie zostało potraktowane jako chęć obejścia prawa. Przede wszystkim obowiązkiem jednostki jest posiadanie dowodów, że przekazanie darowizny faktycznie nastąpiło, a nie było jedynie działaniem pozornym¹³, m.in. musi posiadać pokwitowanie odbioru darowizny, a także sprawozdanie obdarowanej jednostki o przeznaczeniu darowizny na działalność charytatywno-opiekuńczą (sprawozdanie to musi umożliwić skontrolowanie opisanych w nim faktów).

Gdyby firma w latach 2007 i 2008 dokonała darowizny na działalność charytatywno-opiekuńczą kościelnych osób prawnych, podstawa do opodatkowania oraz podatek dochodowy, zmniejszyłaby się o 21% w 2007 roku, i 5,5% w 2008 roku. W efekcie podatek, jaki musiałyby dopłacić do urzędu skarbowego byłby niższy odpowiednio o 33,8% w 2007 roku i o 9,5% w 2008 roku. Symulację takiego zdarzenia zaprezentowano w tabeli 3.

Tabela 3

Poziom zobowiązań z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych w przypadku przekazania darowizn limitowanych i darowizn nieobjętych limitem (tys. zł)

Wyszczególnienie	Lata					
	2007			2008		
	darowizny limitowane	darowizny bez limitu	zmiana (w %)	darowizny limitowane	darowizny bez limitu	zmiana (w %)
Dochód	633,0			966,4		
Odliczenia od dochodu	63,3	183,1	189,3	96,6	144,6	49,7
Podstawa opodatkowania	569,7	449,9	-21,0	869,8	821,8	-5,5
Podatek dochodowy	108,2	85,5	-21,0	165,3	156,1	-5,5
Wpłacone zaliczki	40,9			69,0		
Podatek do dopłaty	67,3	44,6	-33,8	96,3	87,1	-9,5

Źródło: Opracowanie własne.

¹²Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (DzU Nr 29, poz. 154 z późn. zm.) – art. 55 ust. 7; Ustawa z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (DzU Nr 66, poz. 287 z późn. zm.) – art. 40 ust. 7; Ustawa z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (DzU Nr 41, poz. 254 z późn. zm.) – art. 29 ust. 5.

¹³Dymek M., Optymalizacja podatkowa..., op.cit., s. 98.

Wybór metody amortyzacji

Jednym z dostępnych narzędzi optymalizacji podatkowej jest także wybór metody amortyzacji. Pozwala to kształtować koszty w firmie na pożądanym poziomie, nie ponosząc jednocześnie wydatków (wydatek zostaje poniesiony w momencie zakupu określonego środka trwałego podlegającego amortyzacji). Firma może sama zdecydować, która z metod amortyzacji będzie dla niej najkorzystniejsza, biorąc pod uwagę optymalizację zobowiązań podatkowych: czy rozwiązaniem najkorzystniejszym będzie kreacja kosztów w jak najkrótszym okresie od momentu zakupu (wytworzenia) środka trwałego, czy bardziej korzystne będzie kreowanie niższych kosztów jednak przez dłuższy okres¹⁴.

W bilansie firmy jej majątek trwały wykazywany jest według wartości netto, czyli wartości początkowej środka pomniejszonej o dokonane umorzenie, które stanowi wyraz zmniejszenia wartości majątku trwałego wskutek zużycia fizycznego lub ekonomicznego. Zużycie fizyczne jest naturalną konsekwencją eksploatacji majątku przez pewien okres. Zużycie ekonomiczne również powoduje starzenie się poszczególnych środków trwałych, wiąże się jednak głównie z postępem technicznym¹⁵.

Odpisy amortyzacyjne są dokonywane od pierwszego dnia następnego miesiąca następującego po miesiącu, w którym przyjęto dany środek do użytkowania. Przyjmując środek trwały do użytkowania, jednostka musi więc określić jego plan amortyzacji, czyli stawkę i kwotę rocznych odpisów amortyzacyjnych. Ustalenie tej kwoty polega na rozłożeniu wartości początkowej danego środka na przewidywane lata jego użytkowania¹⁶.

Mimo że przy określaniu odpisów amortyzacyjnych jednostka musi stosować się do obowiązujących norm prawnych, ma możliwość kształtowania optymalnych wielkości kosztów amortyzacji. Amortyzacja jest bowiem nie tylko biernym odzwierciedleniem kosztów zużycia środków trwałych, a może spełniać wiele funkcji¹⁷:

- pobudza racjonalne wykorzystanie majątku trwałego,
- gromadzi środki pieniężne dla finansowania odtworzenia i modernizacji zużytych dóbr,

¹⁴J. Szlęzak-Matusewicz, Zarządzanie podatkami..., op.cit., s. 173.

¹⁵Według art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (DzU 2002, Nr 76, poz. 694 z późn. zm.), umorzeniu nie podlegają co do zasady grunty, dzieła sztuki i eksponaty muzealne.

¹⁶Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości..., op.cit., art. 32 ust. 1 i 3.

¹⁷M. Tkaczuk, Zarządzanie majątkiem trwałym przedsiębiorstw Unii Europejskiej, Olsztyńska Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania, Olsztyn 2004, s. 17.

- stanowi aktywny instrument finansowy, regulujący stosunki podmiotów gospodarczych z państwem o charakterze fiskalnym.

Zagadnienie amortyzacji zostało szczegółowo uregulowane w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, a ustanowione przepisy podatkowe w pewnym stopniu różnią się od zapisów ustawy o rachunkowości. Zasady amortyzacji określone w ustawie o rachunkowości mają charakter bardziej ogólny. Przykładem jest określenie momentu rozpoczęcia amortyzacji: według ustawy o rachunkowości amortyzacja bilansowa powinna być rozpoczęta nie wcześniej niż po przyjęciu środka trwałego do używania, a według ustawy o podatku dochodowym nie może to nastąpić wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu oddania środka trwałego do używania. W praktyce jednostki przyjmują zasadę, że amortyzacja rozpoczyna się od następnego miesiąca po wprowadzeniu środka trwałego do używania, co jest zgodne z wymogami obu ustaw. Ustawa o rachunkowości pozostawia podmiotom również możliwość wyboru metody amortyzacji. Także w tym przypadku przepisy podatkowe stanowią uszczegółowienie zasad rachunkowości. Przepisy podatkowe dopuszczają jedynie metodę liniową oraz degresywną. Ustawa o rachunkowości nie zawiera wzmianki o wartości, jaka decydowałaby o konieczności amortyzacji środków trwałych. Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych dopuszcza natomiast w przypadku środków trwałych o niskiej jednostkowej wartości możliwość zaliczenia wydatków na ich nabycie bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów, bez ich amortyzacji. Daje to możliwość natychmiastowej kreacji kosztu. Podatnicy nie muszą dokonywać odpisów amortyzacyjnych środków, których wartość początkowa nie przekracza 3500 zł¹⁸. Firma w swojej polityce rachunkowości sama definiuje, jakie przyjmuje zasady amortyzacji. W badanym przedsiębiorstwie przyjęto, że środek trwały podlega amortyzacji, gdy jego wartość początkowa przekracza 500 zł. Ustalenie tak niskiej wartości powoduje rozłożenie kosztów na bardzo długi okres, jednak wysokość poszczególnych odpisów amortyzacyjnych wydaje się wręcz nieistotna.

W stosunku do amortyzacji ustawodawca wykreował więcej możliwości małym podatnikom¹⁹. Mają oni m.in. możliwość dokonywania jednorazowych odpisów amortyzacyjnych (jednocześnie suma odpisów nie może przekroczyć w danym roku podatkowym równowartości 50 tys. euro). Większe podmioty mają jedynie możliwość wyboru metody amortyzacji oraz zastosowania współczynników podwyższających stawki amortyzacyjne.

¹⁸Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym..., op.cit., art. 16d, ust. 1.

¹⁹Zgodnie z art. 4a ustawy o pdop, w 2009 roku małym podatnikiem jest przedsiębiorca, u którego przychód ze sprzedaży w 2008 roku nie przekroczył 4 053 000 zł, tj. równowartości 1 200 000 euro.

Metoda liniowa zakłada rozłożenie wartości początkowej środka trwałego na równe raty. Co do zasady do ustalenia odpisów amortyzacyjnych przyjmuje się stawki z wykazu stawek amortyzacyjnych (będącego załącznikiem do ustawy o podatku dochodowym). Podatnik może jednak skrócić okres, w którym będzie przypisywał wydatki na zakup danego środka trwałego do kosztów. Może bowiem zastosować współczynniki podwyższające, które wynoszą od 1,2 do 2. Zastosowanie współczynników jest dopuszczalne w przypadku następujących środków trwałych²⁰:

- użytkowanych w warunkach pogorszonych lub złych – dotyczy budynków i budowli; współczynniki odpowiednio 1,2 i 1,4,
- użytkowanych bardziej intensywnie w odniesieniu do warunków przeciętnych lub wymagających szczególnej sprawności technicznej – w odniesieniu do maszyn, urządzeń i środków transportu, współczynniki nie wyższe niż 1,4,
- poddanych szybkiemu postępowi technicznemu – dotyczy maszyn i urządzeń zaliczanych do grup 4–6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych, współczynniki nie wyższe niż 2,0.

Jeżeli jednak ustaną warunki uzasadniające podwyższenie stawek, należy dokonać zmiany tych stawek od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające te zmiany²¹. Podatnicy mają także możliwość zastosowania indywidualnych stawek amortyzacyjnych. Prawo to przysługuje jedynie w przypadku nabycia używanych środków trwałych – w zależności od rodzaju środka trwałego musiał on istnieć w ewidencji środków trwałych innego podmiotu przez co najmniej 6 lub 60 miesięcy²².

Jeżeli podatnikowi zależy na skróceniu okresu amortyzacji, a nie spełnia warunków upoważniających go do zastosowania stawek indywidualnych czy współczynników podwyższających, może zdecydować się na metodę degresywną amortyzacji. Metoda ta polega na zastosowaniu współczynnika podwyższającego stawkę podstawową (co do zasady nie większego niż 2,0). W każdym roku odpisy nalicza się od wartości początkowej, pomniejszonej o odpisy dokonane w latach poprzednich, do momentu, w którym odpis ten będzie niższy od liczonego metodą liniową. Zastosowanie metody degresywnej wiąże się z pewnymi ograniczeniami. Nie można jej zastosować m.in. w stosunku do samochodów osobowych, budynków i budowli czy wartości niematerialnych i prawnych²³.

Reasumując, firma może wpływać na poziom dochodu do opodatkowania za pomocą amortyzacji przez:

²⁰Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym..., op.cit., art. 16i ust. 2.

²¹Ibidem, art. 16i.

²²Ibidem, art. 16j.

²³J. Szlęzak-Matusiewicz, Zarządzanie podatkami..., op.cit., s. 177.

- podwyższanie stawek amortyzacyjnych,
- ustalanie stawek indywidualnych dla środków używanych i ulepszonych,
- stosowanie odpisów degresyjnych,
- niezaliczanie składników o niskiej wartości do środków trwałych.

Firma BETA amortyzuje środki trwałe metodą liniową. Nie stosuje przy tym współczynników podwyższających ani stawek indywidualnych.

Główną część amortyzowanego majątku spółki stanowią środki transportu. Firma w 2007 roku dokonała zakupu dwóch samochodów osobowych i jednego samochodu ciężarowego, podobnie w 2008 roku (łącznie 6 samochodów). Samochody osobowe nie mogą być amortyzowane metodą degresywną, firma mogłaby jednak zastosować tę metodę w stosunku do samochodów ciężarowych. W tabeli 4 porównano koszty amortyzacji samochodów ciężarowych przy zastosowaniu obu metod.

Przykład

Samochód ciężarowy nr 1 został przyjęty do używania w marcu, jego amortyzacja rozpoczęła się od kwietnia. Przy zastosowaniu metody liniowej amortyzacja zakończy się w marcu 2012 roku. Miesięczny koszt amortyzacji wynosi:

$$165\,833,24 \text{ zł} \times 20\% : 12 = 2763,89 \text{ zł}$$

W skali roku koszt amortyzacji pierwszego samochodu wynosi 33,2 tys. zł (24,9 tys. za 9 miesięcy 2007 roku i 8,3 tys. za 3 miesiące 2012 roku). W wyniku przyjęcia metody degresywnej ze współczynnikiem podwyższającym równym 2 koszt amortyzacji samochodu nr 1 wyniósłby w pierwszym roku użytkowania środka 66,3 tys. zł. Miesięczna wysokość odpisu wyniosłaby w pierwszym roku::

$$165\,833,24 \text{ zł} \times 20\% \times 2 : 12 = 5527,77 \text{ zł}$$

W drugim roku użytkowania miesięczny odpis amortyzacyjny liczony od wartości netto (tj. wartości początkowej pomniejszonej o dokonane umorzenie) wyniósłby:

$$(165\,833,24 \text{ zł} - 66\,333,24 \text{ zł}) \times 20\% \times 2 : 12 = 3316,67 \text{ zł}$$

Koszty amortyzacji samochodu nr 1 w drugim roku wyniosłyby 39,8 tys. zł. W trzecim roku odpis ustalony metodą degresywną byłby niższy od odpisu ustalonego metodą liniową:

$$(99\,500,00 \text{ zł} - 39\,800,04 \text{ zł}) \times 20\% \times 2 : 12 = 1990,00 \text{ zł}$$

Wskutek powyższego należałoby przyjąć wysokość odpisu amortyzacyjnego ustalonego metodą liniową, tj. 2763,89 zł, czyli 33,2 tys. zł rocznie. Amortyzacja samochodu zakończyłaby się już w czwartym roku jego użytkowania, a suma odpisów w tym roku wyniosłaby 26,5 tys. zł.

Lata użytkowania środka trwałego nie pokrywają się z rokiem kalendarzowym. Amortyzacja samochodu nr 1 rozpoczęła się w kwietniu 2007 roku. Przy zastosowaniu metody degresywnej zakończyłaby się w styczniu 2011 roku. Okres amortyzacji uległby skróceniu o 14 miesięcy.

Drugi samochód ciężarowy przyjęto do używania w listopadzie 2008 roku a jego amortyzację rozpoczęto w grudniu 2008 roku. Zakończenie amortyzacji ma nastąpić w listopadzie

2013 roku. Koszty amortyzacji drugiego samochodu przy założeniu metody liniowej, wynoszą miesięcznie:

$$163\,702,41 \text{ zł} \times 20\% : 12 = 2728,37 \text{ zł}$$

Daje to rocznie koszty amortyzacji w wysokości 32,7 tys. zł.

Miesięczna wysokość odpisu przy zastosowaniu metody degresywnej wyniosłaby w pierwszym roku:

$$163\,702,41 \text{ zł} \times 20\% \times 2 : 12 = 5456,75 \text{ zł}$$

a w roku drugim:

$$(163\,702,41 \text{ zł} - 65\,480,95 \text{ zł}) \times 20\% \times 2 : 12 = 3274,05 \text{ zł}$$

Przyjmując metodę degresywną, przejście na metodę liniową nastąpiłoby w trzecim roku użytkowania (odpis ustalony metodą degresywną wyniósłby jedynie 982,21 zł). Amortyzacja samochodu nr 2 rozpoczęła się w grudniu 2008 roku. Przyjmując metodę degresywną zakończyłaby się we wrześniu 2012 roku.

W pierwszym roku stosowania metody degresywnej przy amortyzacji samochodów ciężarowych koszty amortyzacji wzrosłyby o około 24,9 tys. zł. Największy przyrost kosztów nastąpiłby w 2009 roku (około 32,2 tys. zł). W 2010 roku koszty byłyby wyższe już tylko o 9,1%. Od 2011 roku koszty amortyzacji samochodów ciężarowych były niższe niż przy zastosowaniu metody liniowej. W 2013 roku firma nie miałaby już możliwości kreacji kosztów.

Zaprezentowana w tabeli 4 symulacja przedstawia jedynie koszty aktualnie amortyzowanych w firmie samochodów ciężarowych. W latach 2007–2008 spółka posiadała także samochody ciężarowe w pełni już zamortyzowane. Możliwe więc, że w najbliższych latach podejmie decyzję o zakupie nowego środka transportu. Byłoby to działanie bardzo korzystne, pozwoliłoby bowiem na dalszą kreację kosztów amortyzacji.

Korzyść nominalna z zastosowania metody degresywnej ustalana jest od różnicy między wartością amortyzacji degresywnej i liniowej w poszczególnych latach przy uwzględnieniu stawki podatku. Oznacza więc, jaka jest nominalna oszczędność przedsiębiorstwa w podatku dochodowym. Przy założeniu, że stawki podatku nie ulegną zmianie w kolejnych latach, korzyści nominalne zbilansują się ze stratami. Występuje tzw. kredyt podatkowy, czyli efekt odroczenia płatności podatku²⁴.

W tej części artykułu dowiedziono, że przedsiębiorstwo w ramach prawnie dozwolonych rozwiązań może aktywnie wpływać na poziom swoich zobowiązań podatkowych. Dzięki wykorzystaniu dostępnych odliczeń od dochodu, a mianowicie możliwości pomniejszenia dochodu o udzieloną darowiznę, firma BETA pomniejsza swoje zobowiązania z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. W 2006 roku dzięki odliczeniu zobowiązanie było niższe o 37,8 tys.

²⁴Poszwa M., Zarządzanie podatkami..., op.cit., s. 170–172.

Tabela 4
Porównanie kosztów amortyzacji samochodów ciężarowych przy zastosowaniu metody liniowej i metody degressywnej

Wyszczególnienie	Metoda liniowa			Metoda degressywna (wsp.2)			Różnica		Stawka podatku	Korzyść nominalna
	samochód 1	samochód 2	suma:	samochód 1	samochód 2	suma:	w zł	w %		
Nazwa środka trwałego										
Data przyjęcia	10.03.2007	28.11.2008		10.03.2006	28.11.2008					
Wartość początkowa	165 833,24	163 702,41		165 833,24	163 702,41					
Stawka amortyzacji	20%	20%		40%	40%					
2007	24 875,01	0	24 875,01	49 749,93	0	49 749,93	24 874,92	100,0	19%	4 726,23
2008	33 166,65	2 728,37	35 895,02	46 433,33	5 456,75	51 890,14	15 995,12	44,6	19%	3 039,07
2009	33 166,65	32 740,48	65 907,13	34 824,98	63 298,25	98 123,23	32 216,10	48,9	19%	6 121,06
2010	33 166,65	32 740,48	65 907,13	33 166,65	38 742,90	71 909,55	6 002,42	9,1	19%	1 140,46
2011	33 166,65	32 740,48	65 907,13	1 658,29	32 740,48	34 398,77	-31 508,36	-47,8	19%	-5 986,59
2012	8 291,63	32 740,48	41 032,11	0,00	23 464,03	23 464,03	-17 568,08	-42,8	19%	-3 337,93
2013	0,00	30 012,12	30 012,12	0,00	0	0,00	-30 012,12	-100,0	19%	-5 702,30
									Suma	0,00

Źródło: Opracowanie własne.

zł. W 2008 roku w efekcie dokonania odliczenia zobowiązanie publicznoprawne jednostki zmniejszyło się o 63,3 tys. zł.

Przedstawiona analiza zastosowania liniowej oraz degresywnej metody amortyzacji środków trwałych potwierdza, że optymalizacja podatkowa pozwala kształtować wynik finansowy jednostki. Firma BETA stosując metodę liniową pomniejsza wynik finansowy o koszty amortyzacji w dłuższym okresie. Amortyzacja samochodów ciężarowych trwa pięć lat. Miesięczny odpis amortyzacyjny jednego samochodu wynosi około 2,8 tys. zł. Koszty te pomniejszają dochód firmy w ciągu kolejnych pięciu lat – koszty amortyzacji jednego samochodu pomniejszają roczny dochód firmy o około 33 tys. zł. Dokonywanie odpisów amortyzacyjnych metodą degresywną pozwoliłoby na szybsze rozliczenie wartości środków trwałych w rachunku podatkowym, a w konsekwencji na opóźnienie momentu wykazania dochodu do opodatkowania.

Przedsiębiorstwo dokonuje także optymalizacji ryzyka podatkowego, dokonując rozliczania zaliczek na podatek dochodowy w formie uproszczonej.

Wnioski

Obciążenia przedsiębiorstwa z tytułu podatków i innych danin publicznych stanowią istotny element kosztowy w spółce. Zarządzający podejmując określone decyzje w ramach obowiązujących regulacji prawnych, mogą kształtować podstawę opodatkowania, a w konsekwencji poziom zobowiązań podatkowych na możliwie najbardziej optymalny w danej sytuacji finansowej.

Firma podejmuje działania ukierunkowane na minimalizację ryzyka podatkowego, m.in. w zakresie zarządzania zobowiązaniami z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, opłaca bowiem zaliczki w uproszczonej formie. W związku z tym nie składa miesięcznych deklaracji podatkowych, a jedynie deklarację roczną. Organ podatkowy nie może, wobec powyższego, zakwestionować prawidłowości dochodu wykazywanego w ciągu roku ani określić zaległości podatkowych z tytułu poszczególnych zaliczek. Ponadto, podobnie jak w przypadku kwartalnego rozliczania podatku od towarów i usług VAT, odprowadzanie zaliczek na podatek dochodowy w uproszczonej formie przynosi korzyści także w postaci przesunięcia w czasie terminu zapłaty podatku.

Wysokość zobowiązań z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych może być kształtowana przez wybór momentu poniesienia określonych kosztów, np. decyzja, czy wynagrodzenia za grudzień wypłacić w bieżącym czy w kolejnym roku obrotowym. Zmniejszenie podatku dochodowego od osób prawnych jest możliwe także dzięki wykorzystaniu dostępnych ulg i odliczeń od dochodu.

Ważny element optymalizacji podatkowej stanowi amortyzacja, pozwala bowiem kształtować koszty działalności bez konieczności ponoszenia wydatków. Przepisy podatkowe pozostawiają jednostkom prawo wyboru metody amortyzacji. Polityka firmy BETA w zakresie amortyzacji zakłada kreowanie kosztów w możliwie długim okresie, majątek spółki jest bowiem amortyzowany metodą liniową. Przy zastosowaniu metody degresywnej następuje szybsze rozliczenie wartości zakupionego środka trwałego w rachunku podatkowym, czyli minimalizacja zobowiązania podatkowego w początkowym okresie użytkowania środka. Zarządzanie podatkami wpływa także na obniżenie nakładów administracyjnych związanych z rozliczeniami podatkowymi.

Literatura

- DYMEK M., *Optymalizacja podatkowa, czyli jak oszczędzać na podatku dochodowym od osób prawnych*, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, Gdańsk 2006.
- POSZWA M., *Zarządzanie podatkami w małej i średniej firmie. Rozwiązania na lata 2007–2009*, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2007.
- POSZWA M. (red.), *Rozliczenia podatkowe przedsiębiorcy*, Oficyna Ekonomiczna, Kraków 2005.
- SIERPIŃSKA M., JACHNA T., *Ocena przedsiębiorstw według standardów światowych*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2005.
- SZLĘZAK-MATUSEWICZ J., *Zarządzanie podatkami*, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Warszawa 2008.
- TKACZUK M., *Zarządzanie majątkiem trwałym przedsiębiorstw Unii Europejskiej*, Olsztyńska Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania, Olsztyn 2004.
- Wyniki finansowe podmiotów gospodarczych I–XII 2006 r.*, GUS, Warszawa 2007, tabela 12, s. 58.
- Wyniki finansowe podmiotów gospodarczych I–XII 2008 r.*, GUS, Warszawa 2009, str. 13.

Akty prawne

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (DzU 1997, Nr 78, poz. 483), Rozdział X, art. 217.
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (DzU 2005, Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), art. 3.
- Ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (DzU 1998, Nr 155, poz. 1014 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (DzU 1992, Nr 21 poz. 86 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (DzU Nr 29, poz. 154 z późn. zm.) – art. 55 ust. 7, Ustawa z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (DzU Nr 66, poz. 287 z późn. zm.) – art. 40 ust. 7, Ustawa z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (DzU Nr 41, poz. 254 z późn. zm.) – art. 29 ust. 5.

Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (DzU 2002, Nr 76, poz. 694 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (DzU 1992, Nr 21, poz. 86 z późn. zm.).

The public levy management in enterprises on BETA Company example – selected issues

Abstract

The paper deals with the theoretical and practical aspects of optimization of public levy management in enterprise. The elaboration presents the fundamental definitions from the range of public levy obligations, focusing conducted analysis on taxes. The research included characteristic description of BETA enterprises, the level of tax burden and accessible tools which helped to optimize the public levy value depending on performance specialization of company. The conducted analysis included research of the structure and tax debt dynamic in years 2006–2008. The paper deals also with current decisions and their influence on the level of tax burden, in depreciation aspect based on figures example.

